

STUDIUL EFICIENȚEI MEDICAȚIEI ANTIARITMICE ÎN PREVENIREA RECIDIVELOR FIBRILAȚIEI ATRIALE

L.Popa, D.Dobreanu, E.Carașca, Aneta Silvășan, S.Cotoi*

Clinica Medicală nr.3

*Disciplina de fiziologie

Universitatea de Farmacie și Medicină Târgu-Mureș

Alegerea drogului antiaritmnic cel mai eficient în menținerea stabilității ritmului sinuzal după converesia fibrilației atriale (FA) este o problemă frecventă în practica medicală. Din păcate nu există scheme general variabile în acest sens, opțiunea terapeutică fiind orientată pe baza unor criterii de probabilitate, fiind frecvent necesară încercarea succesivă a mai multor droguri.

Lucrarea studiază cazuistică Clinicii Medicale nr.3 din Tg.-Mureș în perioada 1993-1995 urmărind medicația administrată pentru prevenirea recidivelor FA și criteriile pe baza cărora s-a selectat această medicație; în unele situații, pentru alegerea drogului antiaritmnic s-a recurs la studii electrofiziologice invazive.

Cele mai frecvente droguri utilizate au fost Chinidina și Amiodarona; primul a fost drogul de primă intenție la tineri și mai ales atunci când s-a suspionat mecanismul vagal al FA, în timp ce Amiodarona a fost aleasă la vârstnici, cu boli cardiace preexistente și la cei cu sindrom WPW. La pacienții cu FA presupusă prin mecanism catecolaminic, medicația de primă intenție a fost cea beta-blocantă. Ocazional au mai fost folosite Propafenona, Flecainida, Dysopiramida și Sotalolul. Deși nu pare a avea rol în menținerea ritmului sinuzal, calciu-blocantele și digitalicele pot preveni o alură ventriculară prea rapidă în cazul episoadelor intercurrente de FA, fiind folosite mai ales în asociere cu celelalte medicamente menționate.
